

лой. Часть отъ разбититѣ войски избѣгали и се скрили въ Месемврия, одето съ кораби заминали за Цариградъ. По-голѣмата часть отъ ромейската войска лежала по бойното поле. Коститѣ на загиналитѣ се бѣлѣли 70 години по това мѣсто. Това събитие станало на 20 августъ 917 год.

Симеонъ — царь и България — царство.

Следъ Ахелойската битка явно станало, че на Балканитѣ България се издигнала като първа и най-моща държава. Симеоновитѣ войводи превзели всички земи покрай Адриатическо море отъ островъ Корфу до Черна гора; която била съюзница на България. Балканскитѣ славяни, освенъ ония въ южна Гърция, влѣзли въ границитѣ на България, на чело на която стоялъ уменъ, силенъ и образованъ държавенъ глава.

Тогава Симеонъ намѣрилъ, че е дошълъ момента, България да замѣсти Византия. Понеже Балканския полуостровъ билъ населенъ съ грамаденъ брой славяни, то естествено било Цариградъ да стане столица на могщата славянска държава. Симеонъ тържествено се прогласилъ за царъ на българитѣ (919 г.)

Въ сжщото време и българския архиепископъ билъ обявенъ за патриархъ, защото, дето имало царъ, тамъ трѣбвало да има и патриархъ.

Трети походъ. — Въ Цариградъ правителството се промѣнило. Ахелойската пораза подигнала народа противъ Зоя, която отново била свалена отъ власть и отстранена. Единъ арменецъ, изкусенъ адмиралъ, Романъ Лакапинъ, сполучилъ да завземе властта въ ржцетѣ си, изпървенъ ужъ като настойникъ, а сетне се прогласилъ за императоръ. Романъ Лакапинъ се напъналъ да спаси империята. Той веднага подбутналъ